

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év október hó 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év október hó 10. napján kelt 14.B.295/2011/18. számú ítéletét **helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának számát helyesbíti.**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 9.000,- (kilencezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság 2011. év október hó 10. napján kelt 14.B.295/2011/18. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében /Btk.282/A. (1) és (3) bekezdés/ valamint kábítószerrel visszaélés vétségében /Btk.282.§ (1) és (5) bekezdés a) pont/, ezért őt, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 5 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Fővárosi Bíróság rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása, valamint a bűnjelek felől, továbbá határozott arról is, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész a tárgyaláson tudomásul vette, míg a vádlott részben felmentésért, részben enyhítésért, a védője pedig enyhítésért jelentett be - indokolás nélkül - fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.337/2011/3-I. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, és a vádlott és a tanúk figyelmeztetése szabályszerű volt, az iratok ismertetése felolvasással megtörtént.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a tényállás megállapításához a bizonyítékokat a szükséges és lehetséges körben feltárta. Az ügyészi álláspont szerint a vádlott nyomozati meghallgatásakor még elismerte, hogy azért hozta fel Budapestre a kábítószer, hogy azt ismerősein keresztül értékesítse. Később e vallomását kellő indok nélkül visszavonta. Az értékesítés megkísérlésével kapcsolatos tagadását azonban cáfolta a tanú következetes tanúvallomása. A részbeni vádlotti beismerést alátámasztják továbbá a szakértői vélemények, a rendőri jelentés és az egyéb okirati bizonyítékok is.

A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott és abból a bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, az indokolási kötelezettségének is eleget tett, a cselekmény minősítése is törvényes. A kiszabott büntetés törvényes további enyhítése nem szükséges és nem is indokolt. Erre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen az enyhítésre irányuló védői fellebbezést fenntartotta.

Kiemelte, hogy helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság hogy a vádlott 1 kg heroint szerzett meg, azonban ez nem szándékos cselekménye.

Álláspontja szerint a tanú vallomása nem bír bizonyító erővel, mivel a közvetlenség elve nem érvényesült, a vádlott és a tanú között a szembesítésre nem került sor bíróság csupán a tanú nyomozati vallomását olvasta fel a tárgyaláson. A védői érvek szerint a kábítószer megszerzését meghaladó többlettevékenység nem nyert bizonyítást. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a forgalmazói típusú magatartás tekintetében ne állapítson meg bűnösséget, az ítéletet változtassa meg és a vádlott bűnösségét a Btk.282. § (1) bekezdése szerint minősítse, ennek megfelelően lényegesen enyhítse a Fővárosi Bíróság által kiszabott büntetést.

Az ügyész a nyilvános ülésen a főügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta azzal, hogy az átiratban elírás történt mivel ügyészi fellebbezés hiányában értelemszerűen a fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést nem tartja fenn.

Álláspontja szerint a védői érvekkel szemben az elsőfokú bíróság részletesen kitért a találás és a megszerzés körülményeire és arra, hogy a kereskedéssel történő elkövetés helyett miért a forgalomba hozatalt állapította meg.

A vádlott az utolsó szó jogán a nyilvános ülésen nem kívánt felszólalni.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást.

A védői állásponttal szemben helyesen járt el akkor, amikor az ismeretlen helyen tartózkodó tanú nyomozati tanúvallomását a Be.296.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a tárgyalás anyagává tette (16. tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal). A rendelkezésre álló iratokból ugyanis megállapítható, hogy az elsőfokon eljáró bíróság mindent megtett annak érdekében, hogy a tanú kihallgatására a bírósági szakban sor kerülhessen (A tanú felkutatása iránt tett intézkedések: 13. és 15. alszám alatt).

A tanú kihallgatására a tárgyaláson kizárólag azért sem kerülhetett sor, mivel ismeretlen helyen tartózkodott. Ez esetben az elsőfokon eljáró bíróságnak nemcsak lehetősége hanem törvényi kötelezettsége, hogy a tanú nyomozati vallomását felolvasás útján - a tanú tárgyaláson történő kihallgatása nélkül - tegye a bizonyítás anyagává.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is teljességgel eleget téve, a beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte mérlegelte. Helyesen vetette össze a terhelt különböző eljárási szakokban tett különféle vallomásait és ezekből helyes következtetést vont le a tényállás megállapítása során. Az ítéleti tényállás a vádlott részbeni beismerésén, a tanú következetes, önellentmondásoktól mentes nyomozati tanú vallomásán, a tanú terhelő vallomását megerősítő és a szakértői véleményen, illetve ezeket alátámasztó okirati bizonyítékokon alapul.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott a nyomozati szakban lényegében a későbbi váddal egyezően ismerte el a cselekvőségét, majd később tagadta bűnösségét a forgalmazói magatartásban és a kábítószer elfogyasztásában is. Ezt követően a tárgyaláson olyan kijelentést tett szintén a forgalmazói magatartásra utalt amikor kifejezésre juttatta a kábítószer eladási szándékát. Ezzel szemben a tanú következetesen terhelte a vádlottat.

Nem elhanyagolható körülmény, hogy a vádlott saját előadása szerint is a kábítószerrel mindig magával vitte, (16. tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) az elfogásakor is nála volt, tőle foglalták le (nyomozati irat 637. oldal). A vádlott a nyomozás során pedig úgy nyilatkozott, hogy a kábítószer egy részét azért hozta fel, hogy később mind a 900 grammot értékesíteni tudja (nyomozati irat 789. oldal).

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás teljeskörűen megalapozott, és irányadó volt a felülbírálat során (Be.351.§ (1) bekezdése).

A megalapozott elsőfokú ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, így a védő ez irányú fellebbezése a Be.351.§ (1) bekezdése, továbbá 352.§ (3) bekezdése alapján - a felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel - eredményre nem vezethetett.

Az irányadó történeti tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A cselekmények jogi minősítése is helyes.

Törvényes az elsőfokú bíróság érvelése a tekintetben is, hogy a vádlott 2010. január 16-án történő elfogásával véget ért cselekménye a Btk.282./A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozattalal elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettének kísérleteként minősül. Elmulasztotta ugyanakkor az elsőfokú bíróság a cselekmény megvalósulási szakaszát meghatározó Btk.16.§-nak a felhívását, így ezt a Fővárosi Ítéltábla pótolta. Az 1/2007. sz. BJE határozat III.pontja továbbá a BH.2002.299, illetve a BH.2002.175. számú eseti döntésre figyelemmel helytálló rendező elvek alapján mondta ki a vádlottat bűnösnek a súlyosabb minősítés alá eső forgalmazói típusú magatartás kísérletében, mivel ez értelemszerűen magába olvasztja - a konszumpció elve alapján - a fogyasztói típusú megszerzéssel, tartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett alakzatát. Az elsőfokú bíróság helyesen a fenti jogegységi határozat I. pontja alapján - a szükségszerű megszerzés révén büntetendő - fogyasztói magatartás, és a forgalmazói magatartás Btk.12.§ (1) bekezdése szerinti bűnhalmazatát állapította meg.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során valamennyi enyhítő és súlyosító körülményt felsorolta, és azoknak megfelelő nyomatékot tulajdonított, ugyanakkor a büntetés kiszabás alapjául szolgáló törvényhelyeket részben hiányosan jelölte meg, így ezt a másodfokú bíróság pótolta az alábbiak szerint.

A büntetés kiszabására a Btk.137.§ 16. pontja szerint többszörös visszaeső vádlottal szemben a többszörös visszaesőkre vonatkozó a Btk.97.§ (1) bekezdése alapján a Btk.85.§ (2) bekezdésére figyelemmel került sor.

A kifejtettekre figyelemmel a kiszabott büntetést enyhítése nincs indok, ezzel szemben a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság által kiszabott szabadságvesztés - a forgalmazói típusú elkövetési magatartáshoz kapcsolódó kábítószer mennyiségére, a vádlott többszörös visszaesői minőségére figyelemmel - igen enyhe, azonban ennek súlyosítására ügyészi fellebbezés hiányában törvényi lehetőség nem volt.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

Az elkobzással kapcsolatos jogi indokolás csak annyiban egészítendő ki, hogy a kábítószernek minősülő heroin elkobzása a Btk.77.§ (1) bekezdés b) pontján is alapul, mivel annak birtoklása jogszabályba ütközik.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írt pontosítással a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében

helybenhagyta azzal, hogy a rendelkezésre álló elsőfokú bírósági iratokból megállapíthatóan a Fővárosi Bíróság ítéletének kelte helyesen: **2011. év** október hó 10. napja.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ügydöntő határozat napjáig előzetes letartóztatásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása felől.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. év október hó 30. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Németh Nándor sk.
bíró

Záradék:

A Fővárosi Bíróság 14.B.295/2011/18. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.383/2011/8. számú végzése folytán 2012. év október hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2012. év október hó 30. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke